UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

XI

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-724

Visual Library

ταῦτα, ἤγου δ', θᾶσσα δὴ ἢ ταῦτα τὰ θεῖα λυτέρ
σα, λέγουσι δ' ὑν βάτ[ρ]ον λέγειν μέχρι τ, μὴ δ' τὰ μὴ σ
τὴν χεῖρα κατα πρίων δ' κύμινον. δ' δὲ ἐξῆς, ὡς ἀπ
τω μίλωνος. ἤτοι δ', ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας, ἢ δ' δ
μετὰ ταῦτα λύο σίχους. ἄλλως. Ταῦτα χρὴ μοχ
θεῦντας. ταῦτα τὰ μέλη τὰ προθεριμένα ὑ
λογόπ, χρὴ δὲ θείζοντας ἄλλν, ἢ οὐχὶ ἐρωῖ κα
ὥσπερ σὺ πρεῖς βυκαῖε δηλονότι. ἢ ἐνδέχεται δὲ θ
εἰζοντας τ θεισμοῦ φοντίζειν, ⊂ μὴ τ ἔρωτος.
λόγος ἐκ τ μίλωνος. οἱ δὲ, ⊂ ῥῖς ἐπαίνω ταῦτα σι
ωπῶσι. Τὸν ᾧ πεὸν βυκαῖε πρέπω λιμκρὸν ἔρωτα. π
ρὶ ᾧ τ ἔρωτός σου ὦ βάτ[ρ]ε τ πωχοῦ, προσῆκόν ἐστ[ι]
μηδί σου λέγειν ἐν τῇ κείτῃ κα[τ]ὰ δ' ὀρθῆ κειμένῃ. ἢ
ἀνιστάμενη ὀρθοῦ, ⊂ μὴ νῦν ἐμοί. δ' δὲ λιμκρὸν, ἀπὶ
τ πωχόν. ἢ χρὴ δέ σε δ' σαυτοῦ ἔρωτα πρὸς τὴν
μητέρα λέγειν, ὅπε χρηπρεῖ ἐν τῇ κοίτῃ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΑ ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδύλλιον

Επιγραφεται δ' πρὸν εἰδύλλιον κύκλωπ, κὼ
γαλάτεια. Προλοπίζει δὲ ὁ θεόκριτος, πρὸς δ'
Νικίαν.

Ο υδὲν πτίον ἔρωτα πεφύκε φαρμακὴ ἄλλ
Νικία, οὔτ' ἔγχελυ ἐμοὶ δοκεῖ, οὔτ' ἐπὶ
πεσον. ὁ νοῦς. οὐδὲν ἔρωτός μοι δοκεῖ φάρμα
κον πεφυκέναι ὦ νικία, εἰ μὴ ἡ πειδία, ⊂ αἱ μοῦσα

ταῦτα

ταύτας δὲ ὁ κύκλωψ πρὸς δηλωγὴν τῆς ἔρωτος τῆς
πλατείας ἐχρῆτο. ἡ Φιλόξενος πρεῖν ἐν κύκλωπα
πλαμυθούμενον ἐωσιν, ὧν τῆς γαλατείας ἔρωτι,
ἡ ἐντελλόμενον τοῖς δελφῖσιν, ὅπως ἀγγείλωσιν αὐ
τῆς, ὅπως ταῖς μούσαις ἐν ἔρωτα ἀκεῖτη. Ὁ καλλί
μαχος. Ὡς ἄπαθος πλύφαμος, ἀνεύραρ τὰν ἀοιδὰν,
ἁ μοῦσαι ἐν ἔρωτα κατίχανον. Ἄλλως. Ὦ νικία. εὐ
δημία θεραπία ἄλλη δὲ πῶς ἐν ἔρωτα, πὸ ἁ μοῦ
σαι ἄυτη τὴ θεραπεύσι ἐν ἔρωτα. ἐ ὁ τριοῦρ φάρμα
κον, κοῦφον ἡ χαθεὲν γίνεται εἰς τὸν ἄνθρωπος. δύ-
σκολον ὁ κατὰ τὴν ἔυρεσιν. γινώσκεται ὁ ἡ σὺ τὸν ὃ ὃ ἡ
μόνοι, ὡς ἰατρὸς ἡ φίλος ταῖς μούσαις. ἡ τοῦτο πα
ραλήγμα ὁ κύκλωψ δυκολώτατα ἐκεῖνος ἐθεραπ
τεύε ἐν ἔρωτα μελουρῶν, ὁ ταῖς μούσαις πρεσέ
χων, ὅτι ἡ ἀλθὴ τῆς γαλατείας νέος ὢν, ἡ ἄρτι τὴν ἐκ
φυσιν τῆς γενείων ἐν τῷ πώγωνι δεικνύων. ἐκινήθη δ'
εἰς ἔρωτα, οὐχ ὑπὸ μήλων, ἢ ἐσόλων, ἢ ὑπὸ φαύλων
πιῶν λέγω κικίνων, τοῦτέστι ζιχῶν, ἀλλ' ὑπὸ ὁλοσδρ
μανιῶν. ὥσε ἡ τὰ πρεσόντα ἀυτῷ ἠγεῖθη ὠφέλεια.
ὅτι αἱ ὀϊεσ ἀυτῷ ἄδοντος τῆς κίονος, ἐκ τῆς νομῆσ μό
ναι ἐπανῆλθον εἰς τὸ αὔλιον. τοῦτέστι εἰς τὴν μάν
δραν. ἀυτὸς δὲ καθήμενος, ἣν ἔχων ἐκ τῆς ἀφοδί
της ἐμαρδίον ἕλκος, ὅπερ ἐτέμνεν τῷ ἅπαντι ἀιτο.
Ἰσέον ὅτι τῆς φαρμάκων, τὰ μὲν εἰσι χεισὰ, ἢ γῆν, ἅπερ
χειώμεθα εἰς θεραπείαν. τὰ δὲ, πτὰ, ἢ γῆν, ἅπερ τοῖ

νομεν. τὰ γὰρ ἐπὶ πασα. ἤγον, ἅπερ ἐπιπαιτίομεν. Κοῦ
φον δὲ τὴν τῶν. Ὁ κατὰ φιλοσοφίαν ἐρᾶν κουφότα
τον περὶ χεῖ Ὁ πάθος. ἤγουν, βαρυτόμωσ πίνεται ἡ σο
φία. Ὁ σύνγραμμον δ' μουσικὸν εἶν πινά. εὑρεῖν δ' οὐ
ῥάδιον. τὴν φιλοσοφίαν λέγει. ἢ τὴν παιδείαν. ὅα
οὐκ ἔστιν θυχερὲς πεφυκέναι φιλοσοφίας, ἢ παι
δείας. οὕτω γὰρ ἐδίσα. ὥστε ἐν ζόφῳ δάδιον δὴ
γε ἡ ὁ περὶ ἡμῖν κύκλωψ δυ τῶν ὠδῶν. Ὁ δὲ περὶ
μῖν ἐπὶ φι σκελίασ φέρει. καθὸ ἡ συῤῥακούσιος ὄδ.
δικεῖ δὲ πσιν, ὅτι ἡ πλάνη τ ὀδυσέως, περὶ σκε
λίαν πο πέφυκε. Ἡραρ δ' οὐ μαλοισ. εἰσ ἔρωτα ἐκι
νήθη, ἠρᾶθη, οὐκ ἐλαφῶσ, ὥσε μῆλα διδόναι, ἢ ῥό
δα, ἢ ἕτερόν τι εἰς Ὁ καλοπίζειν. ἢ ἠράθη οὐκ ἐλα
φῶς, ἡ Ὁν κατὰ μέρος αὐφι. οὔτε ῥόδων. οὔτε μή
λων. μήλων μὴν ὧν τ ὀφεως. ῥόδων ὃ. τ γυναικείαν
ἥδυς. πόσον Ὁ ῥοδωνιὰν αὐτὴν ἐθ' ὅτε λέγει. ὡσ
κρατῖν Ὁ ἐν νεμέσει. Ὡσ τ' ἐν ἐθίων ῥοῖσ σιτίοισι
δμαι. ἅπαντα δ' ἐν δοκεῖ ῥοδωνία, Ὁ μῆλα, ἡ σέ
λινα, καὶ σσύμβολα. φυλὰ κικίνοισ. ῥοῖσ μαλλοισ.
τῇ κόμῃ. ὡσ Ὁ ὁ κωμικὸσ κέχρηται. Ὡσπερ ἐγχέ
λυσ χρυσοῦσ ἔχων κικίνους. Ποτὶ πῶλον αὐτὰ. ἀ
λὰ αὐτὶ τ μόναι. ὁμηρος. Τυδίδησ δ' αὐτὸσ πο
ίων. αὐτὶ τοῦ αὐτόματος, Ὁ μόνος. Ἀλλὰ δ' φαρ
μακον εὗρε. ἀλλὰ πεφαμένος ὑπὸ τ ἀφροδίτης
εὗρε δ' φάρμακον, ῥυτέσι τὴν θεραπείαν, καθεζόμ
νοσ ἡ

νος ἢ ἐπαίνω τινὸς πέρας ὑπερκλῶσι, μέλι ἐνὰ βρε
τίθει, ἐμμούσως πρὸς τὴν θάλασσαν βλέπων. Ἀπο
βάλλω. μισεῖσι, ἀπορρίπτεις. ἀπεβάλλω τὸ, καὶ ἀπορρί
πτω. προσβάλλω, καὶ προσκρούω. ὡς καὶ, προσβάλλε
σιν οἱ πολέμιοι τοῖς τείχεσι τῆς πόλεως. παραβάλλω,
καὶ ἐνδύω. ὅθεν καὶ παραβολὴ, καὶ ἐνδυμα. λευκοτέρα
πικίας. τυροῦ πιπωγότος. ὃ οἱ ἀττικοὶ βοφαλίδα
καλοῦσι. Μόχθω γαυροτέρα. αὐθαδεστέρα. γαύρωσε τὸ
ἐπηρμένον, καὶ γαυρωθῆμα, αὐτὶ τοῦ ἐπαίρεται. ἐκ
τοῦ συγκειμένου, γαυρότερος, καὶ γαυροτέρα θηλυ
κόν. φιαροτέρα ὀμφακος ὠμῆς. σκληροτέρα ἀώρου
σαφυλῆς. ὀμφαξ καὶ ἄωρος σαφυλὴ, καὶ ἄωρος ἐλαία.
ὅθεν καὶ ὀμφακινον ἔλαιον, καὶ ὀξὺ ἀώρων ἐλαιῶν πνό
μενον, ὃ λὴ πινόμενον, τὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ πλατείας ἔλ
μινθας ἀναιρεῖ. Πολιὸν λύκον. αὐτὶ τοῦ λευκόν. οἱ
λύκοι, αἱ δὲ λύκαινες τὴν χροιὰν. ἐπεὶ δὲ ἐκ μέλανος
καὶ λευκοῦ εἰσὶ τὰ ῥιαῦτα, εἶπε κατὰ χρῆσιν τοὺς λύ
κους λευκούς. ἢ πολιοὺς, αὐτὶ τοῦ γηραιοὺς, καὶ παλαιούς.
Ἐξόρεος δρέψαιτο, καὶ δρέψαιτο, κυρίως ἐπὶ βοτανῶν,
καὶ ἐπὶ φύλλων δένδρων. καὶ λέγεται ἀεὶ παθητικῶς.
τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ ἄχρηστα. σημαίνει δὲ καὶ τίμνω. ἐκ
λεβύτου τοῦ δρέπω ἀχρήστου, καὶ δρεπάνη, καὶ τὸν ἀ
σάχυας δρέπομεν. Παύσαιτο δ' ἐπιδόν τι. οὐ
δύναμαι παύσαιτο δὲ ἐκείνου τοῦ χωροῦ, καθ' ὃν εἰδόν
τι, οὔτε μετὰ ταῦτα, οὔτε μέχρι τοῦ νῦν. Πλατεῖα ῥὶς

ἰωθὶ χείλη. χυτέσιν εἰμὶ σιμός. σιμὸς δὲ ἐστιν, ὁ σοῦ καθημένην ἔχων τὴν ῥίνα, ⲕ ἀνεσκόπασ θὸ ῥωθῶνας. γρυπὸς ἦ, ὁ ἰωθὶ καμπὴν ταύτην ἔχων, δὲ κὴν ἱέρακος. Ἀλλ' ὠνδ' ποιοῦς. ἀλλ' ἐγὼ ἀνδ' ποιοῦς ἀρ ἀχήμων δηλονότι ἡ δυσφλὴς, πρὶν εἰμὶ προβαίνων χιλίων, ⲕ βόσκω αὐτά. ⲕ δ' γάλα ρύπων δ' καλλιστον πίνω ἀμελγόμενος. ἰστέον ὅτι, δ' ἀμέλγω καὶ νόν. ὃ ἡ βλέλλω, δ' ἐκπέῳω. ἐκ ρύτ ⲕ βλέλλα, ἢ ἐκμυξῶσα ἡ πίνουσα δ' αἷμα. ἀτικῶς ἦ, βλέλλα δ' αὐτό. Ταρσοὶ δ' ὑπόδραχθέες αἰεί. Ταρσοὶ τὰ κανοῦς λεγόμενα τυροβόλια. ἡ πίνεται ἀπὸ τοῦ πέῳω, πεῷω. ⲕ πλεονασμῷ τοῦ σ, ⲕ ἀναδόσει τοῦ τόνου πέσω. ἀφ' οὗ ταρσός. ἐν ᾧ ἔνι δηλονότι, ὁ τυρὸς ξηραίνεται. Συείσδην δ' ὡσ ὄυπς. μνώσκω ἦ δὲ σύει ⲕ μελαρχεῖν, ὡς οὐδεὶς τῶν ἐνταῦθα ὄντων κυκλώπων.

Τὴν δ' φίλον γλυκύμαλον. ὅτι πρόσφθεγμα ἐρωτικόν. εἰώθασι δὲ οἱ ἐρῶντες πρὸς τὰς ἐρωμένας λέγειν, γλυκύμυμμῆλον. ἐμαυδὴν ἡ σὲ πρὰ καρδίᾳ νυκδὸς ἄδω. ρυτέσι, δὰ μελαρπμάτων ἐγκεκαμάζω. Ἀλλως. γλυκύμαλον. ναὶ φησὶν ὄυπω δ' συείζειν ἐπίσαμαι, ὡς οὐδεὶς τῶν κυκλώπων, ὑμνοῦν δ' προσφιλέσατόν μοι γλυκύμμηλον. μῆλον δὲ ἐστὶν ὡς μελίλωτον. ἔστι δὲ μῆλα τὰ ἐν θ. σκοτῷ. Γλυκύμαλον ἐρεύπτῃ, ὡς ἄκρω ἐπ' οὐδῷ. Τρέφω δὲ ῥιζέν δεκα νεβρῶσ. ὅτι ἐρεθιστικόν. ἤγουν, πρακτικὸν πρὸς

ἔρωτα.

ἔρωτα. ὅτι ἐκ περιουσίας ἔχω τὰ ἐλαφροῖς, μετὰ τὰ γεννήματων αὐτῶν. ἀμνοφόρως γὰρ, ἀμνίσκος τὰ βρέφη φερούσας, ἢ μαννοφόρως. γραφέτω δὲ ἐν τοῖς τοῦ αὐτῶ μαννοφόρε. λέγεται, ὁ τεθεραχήλιος κόσμος, τὸ λεγόμενον μαναφίκιον. καὶ σκόμβρος τέταρας. τὰ σκόμβρος ἄρα τῶν τέταρας. Ἀλλ' ἀφίκου τύ. ἀλλ' ἐλθὲ πρὸς ἐμέ, καὶ οὐχ ἥττον ἐμοῦ ἕξεις. δηλονότι, ὁμοίως ἐμοὶ ἀπολαύσεις τῶν ἐμῶν. Εντὶ ῥαδινὰ κυπαρίσσοι. ῥαδινὸν τὸ ἐπίμηκες καὶ λεπτόν. τὸ ῥεῖα, ἤγουν εὐκόλως δυνούμενον. Ἐνὶ μέλασι κισσός, οὐκ ἀσκόπως οὕτω φησί. πᾶσι δὲ ὁ κρατῖνος, καὶ ἄλλον λευκὸν κισσόν. οὐ τὸν καρπὸν μετὰ τὸ ζιδῆναι πινόμενον, πρὸς παιδοποιίαν φασὶ συντελεῖν. Ἀπολυλένδρεος ἀήτα. Ἰσέον ὅτι ἡ ἀήτη τὸ ὀρθῶς σκελίας, ἐξ ἑνὸς μέρους τοῦ ἀναπέμπει, ὁ καὶ ἀήταιον λέγεται. ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους ὀνδρεφόρον, ἐν ᾧ χιὼν δι' ἕρους τηρεῖται. ἐξ οὗ φησὶν ὁ θεόκριτος τὴν χιόνος τὴν κομένην, ῥεῖν τὸ ὕδωρ ἡ μαλλαχυρόν. Ποτὸν ἀμβρόσιον, νέκταρ, θεῶν τρόμα. ἀμβροσία τροφὴ θεῶν, ὡς φασὶν οἱ Ἕλληνες. ἐκ δὲ τῆς ἀμβροσίας, καὶ ἀμβρόσιον πόμα, τὸ θεῖον. πυτέσι, τὸ πλυκύπαρφ. Τίς κᾶν τῶνδε θάλασσαν. ἤγουν, τίς ποτε τὰ ἔχων ὅσα ἐγὼ ἔχω δηλονότι, ἀφεὶς τὰ τὰ πρὸ ἐλοιρ, ἤγουν πρὸς κείνοις οἰκεῖν θάλασσαν τὰ κύματα. Αἰ δέ κε αὐτὸς ἐγὼ δοκέω. εἰ δὲ

ἐγὼ πρὰ σοὶ νομίζομαι λάσιος εἶν, δηλονότι σύνο
φις, καὶ δὴ καὶ μεμίσημαι, ἔστι μοι ξύλα δρυΐνα καὶ
κεκόμμωσο τὴν ψυχὴν ἡ δὶ ἕνα ὀφθαλμὸν, ὃν τὸ κο
κόρωτ δρον οὐλὲν ἐμοὶ ὑπὸ σοῦ, ὑπομείναιμι ἂν ἡ
λέως. ἀλλ' φησὶν ὅλι οἱ ἐρῶντες πάσχοντες ὑπὸ τῶν
ἐρωμένων τὰ ἔσχατα τῆ λεινῶν, ἡδέως φέρουσιν. Ὥ
μοι ὅτ' οὐκ ἔπεκεν μ' ἀ. ἀπρῶν ὁ κύκλωψ καὶ ἀπὸ τοῦ
χάνων ὡς ἐρῶν νυκτὶ δὸς τῆ γαλατείασ, φησὶ λέγο πα
θῶν. φεῦ μοι, ὅτι οὐκ ἐπέγνωσέ με ἡ μήτηρ μου ἰχθύν.
ὅοτω πὴ ἂν κατεφίλη καὶ ἦν χεῖρά σου, ἐὰν μὴ δ' ὁμα
λὴ θέλεις. ἔφερον δέ τοι κεῖνα λευκά. ἔφερον δέ σοι ἐρ
ωτικὰ σύμβολα. κεῖνα δηλονότι λευκὰ, καὶ μήκω
νος φύλλα. ἀλλ' οὐκ ἂν δυνηθείω φέρειν σοι ἀμφότε
ρα ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ. τὰ μὲν κεῖνα τὴ θέρους εἰσί. τὰ δὲ
τὴ μήκωνος φύλλα, τὴ χειμῶνος. μήκων ἡ λεπὶ ἡ κε
φαλὴ, καὶ ἀνθηφόρος βοτάνη, ἡ κοινῶς λεγομένη κο
λέα. ἐρυθρὰ πλατυγώνια. τὰ τὴ μήκωνος φύλλα
φησὶ, ἡ ἰὰ τὴ ἀνεμώνης, ἀπὸ τὴ πλαστὴν ὁ δὲ ψοφεῖ,
τιθέντες μὲ αὐτὰ καὶ ἀ δὲν αὐτὶ χέρα ἡ δὲν λιχανὸν
δάκτυλον, τύπτουσι τῷ ἑτέρᾳ χέρι καὶ ὅυτω σημαίνει
τὴ εἰ ἀπατῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. ὥστες ἡ ἀπὸ τὸ
τὴ πλατυγώνος ψόφος, εἰ ἀψόφως ὄκρυθείη. Νῦν
μὲν ὦ κόσμον. λείπεται ῥίψον ὦ κόρη, ἐπεὶ οὐ δραγ
χία ἔχω, ῥυτέον οὐκ ἰχθὺς ἐγνόμην, μαθεῖν ἐμὲ δ
νεῖν, ῥυτέον δὲ πλέον. ἡ κολυμβᾶν. ἐὰν πὴ ἀφίκηται

ζος ξένος ἐνταῦθα μὴ νηός. ὄρος δ' ἐμὲ δεδέξεται δη
λονότι πολέων. ἵνα μαθὼν τί γλυκὺ βέλος ὑμῖν παῖς νη
ρηΐς. δηλονότι δ' καρικεῖν δ' νυθόρ. ἐξένθοις γαλαί
πεια. δ' πᾶν. εἰ δὲ δέλθοις ὦ γαλάτεια. καὶ δέλε
θοῦσα, εἰ δὲ λίθω λαβοῖς ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἐνταῦθα
καθήμενος, εἰς δν οἶκον ἀπελθεῖν. καὶ εἰ δὲ βουληθεί
ης μὴ ἐμοὶ πειμάνεν, ἢ ὁμοῦ γάλα ἀμέλγειν. ἢ εἰ δὲ
βουληθείης, ἀπὸ κοινοῦ δ' χῆμα, τυρὸν πῆξαι, πιτεί
αν δρασικωπάτιω ἐμβαλοῦσα. Τ Λ μαλ-τὴρ ἀδικεῖ
με. ὅτι οὐ μαστροπεύει μοι. αὕτη ἂν εἶη φόρκνος θυ
γάτηρ ἡ θόωσα. καθὼς φησὶν ὁ ποιητής. ἄλλως. δῶρ
ἀγροικικόν, Θ ἀφελὲς δ' ἦθος. ὅτι ἡ μήτηρ μου ἀ
δικεῖ μεμὴ προσαγωπεύσασα τὴν ἐμὴν ἐρωμένιω πρὸς
ἐμέ, Θ ταῦτα ὁρῶσα με ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἰσχναινό
μενον, ἢ λεπτυνόμενον καθ' ἑκάστιω ἡμέραν. δῆ τοῦτ ἢ
ἐγὼ ἀν πλουτήσω αὐτὴν, προφασιζόμενος. ὅτι τὴν
κεφαλήν μου ὀδυνῶμαι, Θ τὸ πόδας μου ἀμφοτέ
ροις ἐπεὶ τῇ ἔρωτός μου οὐ φροντίζει. Τ Ω κύκλωψ
κύκλωψ, ὥσπερ σοφραφεὶς, Θ ἀλήσας τὴν ψυ
χὴν ἀπὸ ἑκάστου, πρὸς ἑαυτὸν δηαλείπεται τοῦ
τὰς φέναξ ὦ κύκλωψ ἐκπεπεισμένας, καὶ πολλα
νημένας ἔχει. ἐὰν ἀπελθὼν καλαθίσκους συμπλέ
κῃς, Θ τόσαν θρίξας τοῖς ἀρνίοις φέροις, ἴσως γέ
νοιο φονιμώτερος. Τ τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. ὁ
νοῦς. τί πρὸς ἀμηχανίαν ῥέπει. ἐστόδοσ. Νήπιος ὄσ

τὰ ἔριμα λιπὼν, τ' ἄνερμα διώκει. κατὰ τὴν παροιμίαν ἣν λέγει. τὸν θέλοντα δοῦν ἐλαύνειν. ἤγουν, τὴν ἀγαπᾶσαν φίλει. Ὁ οὕτω δὲ πολύφαμος, πρὸς τὴν νικίαν ὁ λόγος, ἀνὴρ τοῦ κύκλου. οὕτως ὁ πολύφημος φησὶ, μετεχειρίζετο. τὴν ἔρωτα ἐθράπτου μελουργῶν. Ῥᾶον δὲ ἀκήκοεν. εὐχρέστερον δὲ δίζυν, πλὸ μιθὸν δοῦναι. εἰς θεραπείαν τοῦ ἔρωτος δηλονότι. ἢ εἰ χρυσίον εἶχε δοῦναι, ἵνα πείσῃ τὴν γαλάτειαν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΒ. ΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

Ἐπιγράφεται τὸν εἰδύλλιον αἴτης. γράφει ἰάδι δυλέκτῳ. ἔστι δὲ εἶδος ἀφηγηματικόν. ἀφ' ἑνὸς δὲ προσώπου προάγεται ὁ λόγος, τουτέστι, τοῦ Θεοκρίτου. διαλέγεται δὲ ὡς ἐρασθὶς πρός τινα ἐρώμενον, οὐ πολέον δυῶν ἡμερῶν ἀποδεδημηκότα. ὅθεν φησὶν, ἦλθες μετὰ δεῖσ ἡμέρας. ἐγὼ δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ γεγήρακα, ὡς τοθῶν. ἔστι δὲ εἰ τῶν ἐν λῷ ὁ ἐρασθὶς, κατὰ τὴν τῶν ἀμυκλαίων διάλεκτον. αἴτης δὲ, ὁ ἐρώμενος ὡς θετταλοὶ φασὶν ἔυχετο δὲ ἵνα μὴ θάνατον γένοιτο ἀοίδιμοι ἐπαινεῖ ἢ Ὁ τὸν μεγαρεῖς ὡς πεπηκότας τὴν διοκλῆν πανήγυριν, ἰωθιπαφίῳ ἀγῶνι. ἐν ᾧ οἱ νέοι ἠφανίζοντο φιλήματι. Ὁ ὁ μᾶλλον φιλήσας, ἐστεφανοῦτο καρεῖ τε φαίνῳ,